

נצבים-וילך

<http://www.oranitamuta.org>

תפילות אמצע השבוע	
5:45	סליחות + שחרית מנין ראשון
7:45	סליחות + שחרית מנין שני (בית מדרש)
18:45	תפילת מנחה
21:00	תפילת ערבית
23:00	סליחות
6:30	סליחות + שחרית והתרת נדרים

שיעורי תורה	
8:30	מחשבת ישראל – אברהם אדמוני
21:15	שיעור במסכת ברכות – מוישי רוזנטל
21:00	לימוד לנשים – הרב שי (בית מדרש)
22:45	טיש עם הרב שי (בית מדרש)
חצות	סליחות

ערב שבת קודש	
18:41	הדלקת נרות שבת
18:53	מנחה / קבלת שבת
18:53	מנחה / קבלת שבת – מנין שני
שבת קודש	
8:30	שחרית מנין ראשון
9:15	שחרית מנין שני
9:45	מנין ילדים
13:15	מנחה גדולה
17:30	מנחה
17:50	שיעור
18:15	פרשת שבוע לילדים
18:30	מנחה (בבית המדרש)
19:37	ערבית
19:39	צאת השבת

מוצ"ש: שיחה עם הרב שי בשעה 23:45 וסליחות בחצות

המקוה יהיה פתוח ביום רביעי בין השעות 7:30 – 13:00
 כניסת החג בשעה 18:34 ומנחה בשעה 18:42

מזל טוב למספחת ברוכי לראל הולדת הנכדים: בן לשירה וחייט אייזנר ובה לדורית ויהודה כהן
מזל טוב למספחת בן שימול לראל הולדת הנכד, בן לאיכיל ורפי דבוס
מזל טוב למספחת מויסליני לראל אירוסים דסנה ויוני אהרון

אתם נצבים

"אתם נצבים היום כלכם לפני ה' א-להיכם ראשיכם שבטיכם זקניכם ושטריכם כל איש ישראל. טפכם נשיכם וגרך אשר בקרב מחניך מחטב עציך עד שואב מימך" (דברים, כ"ט, ט-י). עם כולם נכרתת הברית, עם כל אחד מישראל, למן החשוב ועד לפחות, למגדול ועד קטון. אך פירוט זה ההתייחסות אל כל אחד, אל לה לגרום להרגשה שכל אחד יראה עצמו עומד לבדו בכריתת הברית: "אתם נצבים" - עשאן משה מצבה, כבניין של אבנים, שאם אתה נוטל אבן אחת - כולו נופל. כך 'ראשיכם שבטיכם...' עשר קומות זו על גבי זו, ואי אפשר לעליונה בלא התחתונה" (בית אהרון, שם).

אל להם, לשומרי הברית, שומרי התורה והמצוות, לחשוב שהם לבדם שומרי הגחלת היהודית, הם לעצמם. אל ידמו בנפשם שיתכן קיום לעם ישראל ללא התערבותם בחינוך שאר העם לתורה ומצוות, ולהשבתו אל אלוקיו. שכן, קיום בניינו של העם ומורשתו תלוי בכל אחד מישראל, וחסרונו עלול לגרום להתמוטטות כללית. (עיינו ערך שמיטה והיתר המכירה).

אימהות מעינות

עיר הכבוד

כרשת השבוע לילדים

מנין הילדים		מנין ראשון	מנין שני	ד	ג	ב	א
גנוז	זליגר	בעז לגיל	שחר בליצקי	רוזנטל	דנה	כהן	אשל
דפנה	ישראל	אוהד שוואב	איתמר עציון	שולמן	לגיל	מוסקט	בליצקי

המצוות בפרשה: על עיקרי אמונה שאינם יכולים להימנות כמצוות

כידוע, אחד מייג העיקרים שמנה הרמב"ם ("עיקרי תורתנו הטהורה ויסודותיה") הוא האמונה במשיח ("המלך המשיח עתיד לעמוד, ולהחזיר מלכות בית דוד ליושנה הממשלה הראשונה, ובונה מקדש, ומקבץ נדחי ישראל"). על האמונה במשיח כותב הרמב"ם כי "כל מי שאינו מאמין בו, או מי שאינו מחכה לביאתו, לא בשאר נביאים בלבד הוא כופר, אלא בתורה ובמשה רבנו: שהרי תורה העידה עליו". (הלכות מלכים יא, ב). בהמשך דבריו מסביר הרמב"ם שמקור הדברים בתורה הוא בפסוקי פרשתנו: "ושב ה' א-לוהיך את שבותך ורחמך, ושב וקבצך מכל העמים... אם יהיה נדחך בקצה השמיים - משם יקבצך ה' א-לוהיך ומשם יקחך. והביאך ה' אלוהיך...".

כבר הצבענו בעבר על כך שבתוך מנין תרי"ג מצוות של הרמב"ם לא קיימת מצוה "להאמין בביאת המשיח", והקשינו כיצד יתכן שאמונה בדבר שנמנה כאחד מעיקרי האמונה, לא תיחשב כמצוה עשה?

נחיד ונאמר ששאלה זו אינה ייחודית דווקא לאמונה במשיח. קיימים עיקרים נוספים בתוך י"ג עיקרים, כמו האמונה בכך שה' יודע מעשי בני אדם, האמונה בשכר ועונש, והאמונה בתחיית המתים, שגם ביחס אליהם לא קיימת מצוה עשה, על אף היותם מעיקרי האמונה. אמנם לחלקם אין מקור ציווי מפורש בתורה (תחיית המתים, למשל), אבל אחרים מופיעים בתורה – למשל האמונה בכך שה' יודע מעשי אדם, או האמונה בשכר ועונש, שלגביה נאמרו בדברים ברורים: "וידעת כי ה' אלוהיך הוא האלוקים האל הנאמן שומר הברית והחסד לאוהביו ולשומרי מצוותיו בלאף דור ומשלם לשונאיו אל פניו להאבדו, לא יאחר לשונאו אל פניו ישלם לו".

בדברינו לפרשת כי תצא דנו בשאלה מדוע אין הרמב"ם מונה כמצוה עשה את זכירת עונשה של מרים שנצטרעה, והסברנו שהרמב"ם אינו מוכן לקבל חובת זכירה בפה כללית שאין לצידה ביטוי מילולי קונקרטי או מגמה אקטיבית ברורה (אף כי הרמב"ם מקבל את התפיסה שקיימות מצוות בדיבור). הסבר זה מתאים ביותר גם לענייננו. ככלל ניתן למנות גם מצוות שבמחשבה, ואולם הדבר מותנה בכך שקיום המצוה המחשבתית יהיה מלווה בפעילות אקטיבית קונקרטית.

לפיכך מנה הרמב"ם את המצוה להאמין בה', דבר הנראה על פניו כתמוה ביותר שהרי לא יתכן שתהיה מצוה ללא מישהו שציוה אותה, וזאת מן הטעם שמצוות האמונה בה' כוללת ביצוע פעולה מחשבתית אינטלקטואלית של מחשבה וחקירה. הוא הדין למצוות אהבת ה', שנמנתה על ידי הרמב"ם כמצוה עשה, בהיותה כוללת, למשל, התבוננות בטבע: "בשעה שיתבונן האדם במעשיו וברואיו הנפלאים הגדולים, ויראה מהם חכמתו שאין לה ערך ולא קץ - מיד הוא אוהב ומשבח ומפאר ומתאוה תאוה גדולה לידע השם הגדול" (הלכות יסודי התורה ב, א).

האמונה במשיח והאמונה בתחיית המתים, בניגוד לכך, אינן כוללות ביצוע פעולה אקטיבית קונקרטית, אלא ידיעה פסיבית בלבד, שאין להעמיק בה, ועל כן אינן יכולות להימנות כמצוה. כך, למשל, ביחס לאמונה במשיח כותב הרמב"ם דברים ברורים אודות אי ההתעמקות בפרטיה "ועל כל פנים, אין סידור הוויית דברים אלו ולא דקדוקן, עיקר בדת. ולעולם לא יתעסק אדם בדברי ההגדות, ולא יאריך בדברי מדרשות האמורים בעניינים אלו וכיוצא בהן; ולא ישימם עיקר שאינן מביאין לא לידי אהבה, ולא לידי יראה... אלא יחכה ויאמין בכלל הדבר, כמו שביארנו". הוא הדין לאמונה בהשגחה ושכר ועונש המושתתות על קבלת האמור בתורה (ראו מורה נבוכים ג, יז).

עיקר אחר - האמונה בכך שה' יודע מעשי אדם - מספק פרדוקס מעניין, שכן הרמב"ם מאריך ומסביר ש - "אין בנו כוח לידע היאך ידע הקדוש ברוך הוא כל הברואים ומעשיהם" (הלכות תשובה ה, יב). עיקר זה, בשל עומקו האין סופי ואי היכולת להבינו על בוריו, אינו מאפשרת העמקה וביורר קונקרטיים, וגם האמונה בו אינה יכולה להימנות כמצוה.

שבת שלום, גיל נדל

❖ **הציבור מוזמן למופע של קובי אוז ביום ראשון (5.9.10) בשעה 20:30, באולם האירועים.**

❖ הקהילה מקדמת בברכה את הקומונרית החדשה **מירב**.

❖ במהלך שנת תשע"א יפתח אי"ה באורנית בית מדרש "**עוסקים ולומדים**". בית המדרש משלב הרצאות, שיחות ושיעורים בנושאי מנהל עסקים לאור התורה, חוכמת חז"ל והמסורת היהודית. המפגש הראשון יתקיים ביום א', כ"ה תשרי תשע"א, 03/10/2010. לפרטים נוספים והרשמה, ניתן לפנות למשה גנוז 052-4008029.

ציורש"י לפרשת "נצבים וילך"

הציור הבא רומז על דברי רש"י בפרשת השבוע, מהו הפסוק ומהם דברי רש"י?

בכל שבת מברכין יוגרל פרס בין הפותרים נכונה - שובר לרכישת ספרים או דיסקים
בסיום כל חומש יוגרל נגן MP4 מתקדם

פתרון ציורש"י "כי תבוא"

דברים פרק כ"ה פסוק י"ח: "וְעִשְׂתִּירֹת צִאֲנָהּ"

וכש"י: "ורבותינו אמרו: למה נקרא שם עשתרות? שמעשירות את בעליהן..."

כל הפרסים מתנת המועצה הדתית אורנית - פתרונות יש לשלוח עד יום ד' בשעה 21:00 לכתובת: pashidon@walla.co.il